

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الإسكندرية
وبطيريك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Πατριάρχης

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

0235365880 فاكس:

024822580 تليفون:

Dutch – Resurrection - 2022

In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, één God. Amen.

Christos Anesti, Alithos Anesti

Ik feliciteer jullie allen op het glorieuze feest van de Verrijzenis van het jaar 2022. Ik feliciteer alle bisdommen, koptische kerken en koptische kloosters van het oosten tot het westen op aarde. Ik feliciteer alle vaders: de metropolieten, bisschoppen, priesters en monniken. Ik feliciteer alle diakens en leden van de kerkbesturen overal. Ik feliciteer ook alle koptische families die het glorieuze feest van de Verrijzenis vieren, Elke familie, alle vaders en alle moeders. Ik feliciteer de jongeren en dienaren, oud en jong. Ik feliciteer jullie allemaal op dit vreugdevolle feest dat wij jaarlijks vieren.

In het leven van Christus zijn er vele stations. Tijdens zijn publieke dienst, dat langer dan 3 jaar duurde, waren er vele stations met wonderen, ontmoetingen, onderwijzingen en gelijkenissen. De Heer Christus ontmoette daarin Zijn discipelen en vele mensen, zowel op individueel niveau als in groepen ten tijde van deze dienstperiode. Een van deze belangrijke stations was tijdens een samenkomst met zijn discipelen, toen zij naar Caesarea Filippi (Mat 16:13) gingen in het noorden van Palestina. Daar vroeg Hij hun: wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben? (Mat 16:13). Zij antwoordden Hem. Toen antwoordde Hij hen met de volgende vraag: Maar u, wie zegt u dat Ik ben? (Mat 16:15). Het antwoord van St Petrus de apostel was: U bent de Christus, de Zoon van de levende God (Mat 16:16). Deze zin staat geschreven in de vier Evangelies, met kleine variaties. Maar het is geschreven in het licht van de glorieuze Verrijzenis: U bent de Christus, de Zoon van de levende God (Mat 16:16). Dit was een zeer belangrijk station in het leven van de discipelen. Daarna begon Hij met ze te spreken over wat er zou gaan gebeuren in de komende weken en maanden, en dat in het leven van bediening van de Heer Jezus Christus, Hij zou worden overgeleverd, gekruisigd, begraven en opstaan.

Toen kwam het station van de Transfiguratie (verheerlijking op de berg – Mat 17:1-13), een station waarbij drie discipelen aanwezig waren: Petrus, Jakobus en Johannes. Petrus representeert het geloof, Jakobus het geloof en Johannes de goddelijke liefde. Op de berg Tabor ontmoetten zij Jezus Christus, in aanwezigheid van de profeten Mozes en Elia (Mat 17:1-13) Er was een dialoog waarvan het belangrijkste de volgende zin is: “Heer, het is goed dat wij hier zijn (Mat 17:4). Het kan beschouwd worden als een glimp en een lichtvonk van de eeuwigheid. Dat is wat maakte dat Petrus de apostel vroeg om drie tenten te maken, zodat zij hun verblijf konden verlengen bij deze schitterende en vreugdevolle gebeurtenis.

Na de transfiguratie lezen wij in het Evangelie van St Johannes en in alle Evangelies in het algemeen – en wellicht dat St Markus het op beknopte wijze heeft genoemd (Markus 9:9) – dat Hij vertelde dat de Zoon des Mensen zou worden overgeleverd, gekruisigd, sterven en zou verrijzen uit de dood. De discipelen begonnen zich af te vragen: wat is de verrijzenis uit de dood?

De verrijzenis is niet een gebeurtenis uit het verleden, mijn geliefden, het is niet slechts een historische gebeurtenis. Onze viering van de glorieuze verrijzenis is niet slechts een viering van een gebeurtenis die in een ver verleden plaatsvond en voorbij is. De verrijzenis is een waar begin van het bestaan van de mensheid. Het is het begin van de mens, nadat hij eerder door de zonde overmand was en neergehaald met de dood als gevolg. De verrijzenis kwam als overwinning, om met St Paulus de apostel te zeggen: Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning? (1Kor 15:55). De verrijzenis van de Heer Christus is volstrekt verschillend van alle andere wonderen van opwekkingen, toen Hij doden deed opstaan: de zoon van de weduwe van Nain, de dochter van Jäirus en de opwekking van Lazarus, zelfs nadat hij vier dagen in het graf had gelegen. De verrijzenis van Christus is volstrekt anders, want het is de opstanding van het menselijk bestaan. Het is een nieuw begin van het menselijke leven en zalig zijn degenen die deelhebben aan deze opstanding.

Ik wil met jullie stilstaan bij de laatste momenten ten tijde van de verrijzenis. Het eerste moment is bij het kruis: een scene vol pijn, verdriet en leed. Wij hebben allemaal de Heilige Week meegemaakt, met haar lezingen, gezangen en melodieën, de kennis en het leven van onze Verlosser, en we hebben met Hem uur na uur beleefd. Het station van het kruis was een station van pijn, maar dit station is ten einde gekomen; het eind in het graf. Christus was gekruisigd tijdens het bewind van Pontius Pilatus, zoals we zeggen in de geloofsbelijdenis. Hij is geplaatst in een nieuw graf, waar niemand eerder in was gelegd. Het graf is een station geworden, waar alle hoop vervliegt, waar dromen ten einde komen; het station van de dood. Desondanks duurde dit station slechts drie dagen, maar het waren dagen van angst, paniek en verschrikking. Wanneer wij de vier Evangelies lezen, dan voelen we die angst, want zelfs de discipelen waren in grote angst en vrees. God liet hen echter niet achter in wanhoop, maar op de derde dag op de vroege zondagmorgen verrees Hij uit de dood. Hij die hier was, Jezus Christus, is niet hier, maar Hij is opgewekt (Luk 24:6). Wij lezen in het evangelie van St Johannes (Joh 20:20) dat de discipelen verblijd waren toen zij de Heer zagen. Dit was de vreugde van de verrijzenis, dat ieder persoon blij maakt.

Aan het begin van elke dag worden wij wakker en beginnen wij de lofprijzing met de woorden: “Sta op, kinderen van het licht”, ofwel de kinderen van de verrijzenis. De verrijzenis wordt tot een handeling, een leven en een dagelijkse aanwezigheid in het leven van de mens. Wanneer wij de verrijzenis beleven, dan vieren wij het niet slechts ten tijde van het jaarlijks feest, Maar de vreugde van de verrijzenis breidt zich uit en straalt in onze kerk bij al onze gelegenheden, feesten en vasten en gedurende het hele jaar. De ochtendgebeden die wij dagelijks bidden symboliseren de verrijzenis, wanneer we zeggen: In Uw licht, o Heer, zien wij het licht. En elke week op zondag, vieren wij deze dag die de Heer heeft gemaakt. Met elke Koptische maand, vieren wij de herdenking van de Verkondiging, Kerst en de Verrijzenis van de Heer. Ieder jaar vieren wij het Verrijzenisfeest, niet slechts op 1 dag, maar gedurende 7 weken. Die dagen worden vervuld op de vijftigste dag, daarom noemen wij deze dagen de heilige Pinksterdagen. De viering van de verrijzenis is daarmee niet een viering van een specifiek uur, een dag of een maand, maar van het hele jaar. In al onze rituelen, zoals bij het doen van de metanias, de buigingen naar de grond – wanneer wij neerbuigen en zeggen: mijn Heer Jezus Christus, ontferm U over mij, een zondaar – dan buigt een persoon neer, staat op en herinnert zich de verrijzenis die hem deze genade heeft gegeven: te kunnen opstaan uit de zonde en ongerechtigheid.

De vreugde van de verrijzenis moet door ons allen ervaren worden. We moeten het aanbieden aan iedereen om ons heen. En ieder van ons moet een bron van vreugde zijn voor anderen. De vraag die ik wil stellen aan iedereen is: maak jij dagelijks mensen blij? Kan jij dit bereiken door middel van jouw leven en de betekenis van de glorieuze verrijzenis in jou?

En door middel van jouw relatie met Christus en door jouw aanwezigheid in de kerk? En door jouw deelname aan de sacramenten? En door het lezen van de Heilige Schrift? Maak jij iedereen om je heen blij? Ben jij een reden van blijdschap? De Verrijzenis nodigt jou uit om een bron van vreugde te zijn voor iedereen.

Vergeet niet, geliefden, dat wij vaak het woord Halleluja herhalen in de kerk. Halleluja betekent "loof God", ofwel verblijd u. Al onze spirituele gebruiken hebben tot doel om ons blij te maken en om de verrijzenis te beleven. Zoals ik heb gezegd aan het begin van mijn boodschap, wilde Christus, door zijn verrijzenis uit de dood, ons deze vreugde geven op iedere dag van ons leven, dat wij daarvan zouden getuigen, het zouden onderwijzen, toepassen en ons verheugen. Deze glorieuze verrijzenis is een uitnodiging voor de eeuwige blijdschap. Alle spirituele gebruiken die wij aanbieden hebben een ultiem einddoel, om ons te verblijden, zodat deze blijdschap vervuld mag worden in het eeuwige blijde leven.

Vergeet niet dat wij bij de verrijzenis vele persoonlijkheden ontmoeten. Bij de verrijzenis verheugen wij ons met alle persoonlijkheden en mensen, die ons voorgingen tijdens de gebeurtenissen van de glorieuze verrijzenis. Wij verheugen ons met de geliefde Johannes, de enige discipel die met Christus bleef tot aan het kruis. Christus vertrouwde hem Zijn moeder toe, de Maagd Maria. Dit was een les van getrouwheid en een van de beelden van de verrijzenis. Wij verheugen ons ook met Maria Magdalena, die als eerste naar het graf was gegaan. Zij zag de verrezen Christus en riep hem: "Raboeni!", dat meester betekent. (Joh 20:16). Ook dit was een les in getrouwheid. We zien ook in de verrijzenis de ongelovige Thomas. Jezus verscheen aan Zijn discipelen in aanwezigheid van Thomas, een week na de verrijzenis. Hij was eerder verschenen op andere momenten. De ongelovige Thomas werd door de Heer gevraagd om zijn vinger te plaatsen op de plek van de nagels en om zijn hand te plaatsen in Zijn zijde. Hij riep toen uit: Mijn Heer en mijn God (Joh 20:16-28).

Ik wens jullie de vreugde van de Verrijzenis toe in jullie leven te allen tijde in elke kerk en ieder bisdom met al hun dienaren. Ik feliciteer jullie vanuit het geliefde land Egypte. Ik bied jullie gelukwensen aan van alle leden van de heilige synode En in de naam van alle Koptisch Orthodoxe Kerken hier in Egypte. Mogen wij allen verheugd zijn met de glorieuze Verrijzenis. Christos Anesti, Alithos Anesti.

Samadras II